

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refușă. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

Consiliu de corónă.

Sibiu, 2 Iulie n.

Era de prevădut că tratativele trăgănite atâta timp întră cele două guverne ale monarhiei austro-ungare, în chestia renouirii pactului economic, vor duce la o înfundătură, de unde numai un *al treilea factor* le va pute scote și pune în ogașă pe care înaintând, vor pute eventual da rezultat mulțamitoriu, deocamdată.

Amesurat firei lor pretensive, și ideii fixe a detentorilor puterii de stat din partea ungară a monarhiei, în cursul acestor tratative încă au ridicat, ca de obicei, pretensiuni pe cari guvernul austriac — dacă ține sincer la interesele părții de dincolo a monarhiei și la ecuitate — nu le putea nici-decum împlini fără a-și fi atras asupra-și des-approbarea tuturor partidelor din dieta imperială. De-oparte era deci intransigența în pretensiuni nu tocmai motivate, de ceealaltă parte perseverența în a nu ceda ceea-ce nu era de cedat.

De sine înțeles, că ambii miniștri-presidenți militau pentru corectitatea atitudinii lor și prin presa ce le stă la dispoziție. Nu de mult reprodusesem la acest loc un comunicat al ziarului „Berliner Börsen-Courier”, trimis din Viena, în care poziția guvernului ungar în chestia pactului era prezentată ca una ce mai curând ori mai târziu va trebui să fie abandonată, cu alte cuvinte: guvernul ungar se cedeze față cu guvernul austriac. Și această cedare a urmat chiar cu mult mai curând decum se prevedea. Cel puțin acesta se poate deduce din cele ce s'au petrecut alaltăieri în *Hofburg*, residența din Viena a M. Sale.

În 20 Iunie, când dieta ungară a fost prorogată *prin rescript regal*, ministrul-president ungar își știa foarte sigură poziția în ceea-ce privește tratativele renouirii pactului, și basat pe acesta a și dat asigurări dietei, că în decursul vacanțelor nu se va întâmpla

nimic ce ar necesita dór' întrunirea ei și că va apăra interesele țerei față cu pretensiunile ridicate din ceealaltă parte a monarhiei în chestia renouirii pactului. De atunci n'au trecut însă nici zece zile, și situația s'a schimbat de tot. Divergențele întră ministrul-president austriac și 'ntre cel ungar în zilele din urmă luaseră caracter așa de acut, în cât nici nu mai comunicau verbal, ci numai în scris; ear' în cele din urmă ministrul-president al Austriei prin un comunicat oficios a anunțat că va ab-zice contractele comerciale cu străinătatea unilateral, fără considerare la Ungaria. Nu numai, dar' drept completare a acestui comunicat presa austriacă și cea germană vestia că din partea guvernului austriac s'au și luat deja dispozițiuni pentru-ca la timpul său să fie ridicate barierele vamale la granița dintră Austria și Ungaria. Știrile acestea au provocat mare consternațiune în tabăra magiară. Ministrul-president Széll a convocat consiliul de miniștri, în care — după cum se zice — s'a redactat un *ultimat* la adresa guvernului austriac și totodată i-s'a comunicat hotărîta dorință a guvernului ungar de a procede solidar cu cel austriac în chestia contractelor cu străinătatea.

În acest stadiu se afla chestia la sfârșitul săptămânei trecute, când — îngrijat de vaza și demnitatea monarhiei față cu străinătatea — a întreprins *Majestatea Sa*, Duminecă a *chiămat* la audiență pe ministrul-president Széll. Acesta a sosit la Viena Duminecă seara, ear' Luni înainte de amiază a referat Maj. Sale asupra situațiunii timp de peste un ceas. După Széll a fost chiămat ministrul-president Körber, ear' în urmă s'a ținut consiliu în *Hofburg* (un lucru ce numai în cazuri grave se întâmplă) sub presiunea M. Sale și fiind de față ambii miniștri-presidenți și ministrul comun de externe *Goluchowski*. Consiliul a durat *trei ore și jumătate*.

Ce s'a hotărît în acest consiliu, deocamdată nu se știe. Din faptul însă, că la sfârșitul a luat parte și ministrul

de externe se deduce că s'au discutat toate chestiunile ce stau în legătură cu pactul.

Ear' cât pentru cei doi miniștri-presidenți, certăți, rapoartele conclud că prin intervenția Coronei „s'a creat o punte de apropiere întră ei” și că în urmărea acesteia s'a dat posibilitatea reluării firului întrerupt al tratativelor, — despre al căror rezultat ambii vor avé apoi să raporteze Maj. Sale la Ischl.

Va să zică, și acum — ca de atâtea-ori — a trebuit să întrevină Corónă, ca să facă dreptate... Intocmai ca părintele, care întră a susține armonia și bunăînțelegere în familia sa, întrevine când băieții răi se certy și provocă disordine în bunul mers al treburilor familiare.

Cuota. Ziarul oficios publică în numărul de Duminecă trecută un decret prin care M. Sa împăratul și rege al nostru — după-ce comisiunile esmise pentru statorirea ei n'au putut ajunge la înțelegere — *statorcesc însuși* cuota cu care Ungaria și Austria au să contribuie la spesele comune ale monarhiei. A nime: pentru Ungaria 33³/₄%, ear' pentru Austria 66¹/₄%. Această proporție în suportarea speșelor comune are valóre pe timpul din 1 Iulie 1902 până la 30 Iunie 1903.

Un ordin confidențial. O fîie semioficioasă, litografată, dă știre că ministrul-president *Széll* ca ministrul de interne — îngrijat că, conform recensământului ultim, populațiunea magiară a scăzut cu peste 1% în comitatele Strigon, Somogy, Bichș, Ciuc și Treiscaune, ear' în altele, ca Bistrița-Năsăud, Făgăraș, Târnava-mare, Târnava-mică, Turda-Arieș și Treiscaune, Românii s'au sporit cu peste 10% — a adresat tuturor autorităților administrative ale acestor comitate un ordin confidențial, în care le îndatorază să-i dea lămuriri asupra cauzelor scăderii populațiunii magiare, respective asupra celor ale sporirii populațiunii române. Totodată le cere opiniunea, că ce ar fi de făcut în scopul delăturării cauzelor cari produc scăderea

poporațiunii magiare, respective în scopul împedcării sporirii Românilor.

De nu s'ar vesti acesta într'o fîie semi-oficioasă, nici că ar fi de creșut.

Incheierea anului școlar la seminariul Andreian.

Ca întregire a raportului din numărul trecut, dăm astăzi vorbirea de adio a tinerului teolog absolvent *G. Tulbure*, rostită Duminecă, cu ocaziunea încheierii festive a anului școlar la seminariul Andreian.

E următoarea:

Escelența Vóstră, Înalt Preasfințite Stăpâne! Ilustritatea Vóstră Dle archimandrit! Reverendissimi Dni asesori! Preacuvioșe Dle Director! Preacurorat Corp profesoral! Prea-stimați Domni, și Fraților!

Voinđ, ca prin rostul meu să talmăcesc gândul și simțirea ce domină în acest moment sufletul colegilor mei, cu neputință 'mi este să tănuiesc emoțiunea ce-mi sugerează în inimă atât importanța memorabilei zile de astăzi, cât și aerul solemn al acestui moment.

În adevăr, memorabilă este ziua de astăzi în cartea vieții neamului nostru, căci ei i-a fost dat să încheie epoca cea mai strălucită din istoria noastră bisericească-națională; ei i-a fost urșit să privească apusul luceafărului, care timp de preste un pătrar de veac a revărsat lumina sa preste paginile acestei istorii; ei i-a fost destinat să ștergă din șirul pămîntenilor pe providențialul arhieru de odinioară *Andreiu Șaguna*.

Mărima evenimentului legat de această zi o resimțim viu în suflet în deosebi noi, elevii institutului ce-i poartă falnicul lui nume, — noi, cari zi de zi ne îndulcim din ródele muncii sale binecuvântate. Și afund străbătuți în internul nostru de emoțiunea amintirii Marelui nostru binefăcător și la acest act festiv, întregă ființa sufletului nostru cu reverință fiască o închinăm pe o clipă sacrei lui memorii, la altariul căreia depunem jertfa adânc simțitei noastre recunoștințe...

Dar' însemnat este momentul acesta și pentru cuvântul, că el încheie încă un an de muncă stăruitoare în câmpia culturii și ofere astfel fie-cărui lucrător vrednic mulță-

FOIȘORĂ

Luceafărul.

— Revista tinerimii universitare. —

În Budapesta cu datul de 1 Iulie n. a apărut primul număr dintr'o revistă românească, a cărei întemeiere — după-cum cetim într'însa, — se datorește însușetării unui grup de tineri — și a cărei menire: „*număr la umăr*” țintesc la muncirea împreună a tuturor tinerilor nostri de bine.

Nu e de mult, de când primisem știrea, că tinerii nostri au pășit pe calea cea dréptă abandonând manifestarea prin vorbe de clacă și de vrajbă, care de un timp încóce se cam înrădăcinase în sinul lor. Astăzi ni-se dă a vedé un îmbucurător rod al bunei înțelegeri, al concordanței și al dorului de muncă cinstită și stăruitoare, din care nu numai pentru ei, ci pentru noi toți va rezulta mult folos.

Și fiind vorba de tinerii nostri și de buna lor intențiune, nu pot întrelăsa de a nu-mi esprima bucuria, ce mi-a cauzat acest „*bonum omen*”, și de a nu face cunoscută publicului nostru întreprinderea această, de care tot Românul de bine se va bucura și nu va întârzia a pune umărul întră sprijini-

rea ei. Pentru-că merită sprijinul nostru al tuturor revista „Luceafărul”, care e prima prestațiune literară pur studențescă — la noi.

Tinerii nostri studenți știu și simt, că lor — pe lângă împlinirea datorințelor impuse de institutele străine, la cari studiază; pe lângă facerea de colocvii și de examene, adevă pe lângă împlinirea *strictului necesar* ce se cere de la dînșii — le mai revine încă o sarcină cu mult mai însemnată, pe care — ce e drept — nime, nici o ordinațiune mai înaltă nu o pretinde, dar' de care totuși trebuie să se achite fie-care tiner român, pe care neamul îl crește cu bani grei pe la școle înalte. Sarcina această o impune iubirea de neam și de limbă. Cultivarea limbii strămoșesci tinerii nostri — durere — trebuie să o întreprindă ei de ei, din propria lor pornire, fiind-că pe la universitățile din patrie, ca și la cele din străinătate, sunt lipsiți de înțeleptă povățuire a astorfel de dascăli, cărora li-ar zăcea la inimă cinstea neamului nostru și cultivarea limbii lui. Și dacă pe acești tineri, în împrejurările date, totuși îi vedem dornici de a satisface și acestei grele sarcine, trebuie să ne îmbucure faptul, trebuie să cinstim în ei voința și însușetirea și — la tot casul — nu trebuie să fim pretențioși

sau cărtitori față de dînșii. Dimpotrivă ni-se impune ca datorința a ne mulțami cu cât ne pot da. Azi mai puțin, mâne va fi póte mai mult, și micul început pe lângă perseverența recerută va brăzda o frumoasă cărare printră multe potecute resirate și încurcate în toate părțile...

Cățiva tineri entusiaști au făcut acest început contând cu siguranță întâiu la aceea, că cu fapta lor vor fi toți ceilalți studenți de acord, a doua-óră, că întreg publicul nostru cetitor le va da sprijinul și ajutorul de lipsă. Ei au întemeiat această revistă, cu gândul, ca ea să fie un fel de oglindă a vieții lor intelectuale și să crezeze o legătură mai strînsă întră puținii tineri și marea public.

Numărul prim al acestei reviste — așa după cum ni-se presintă el ca cuprins și ca formă — ne îndreptătesce la frumoșe așteptări.

Ca formă, nu lasă chiar nimic de dorit această nouă revistă, care nu va fi numai a tinerilor, ci a noastră a tuturor. Esteriorul ei este înfrumusețat cu fel de fel de ilustrații, întră cari unele originale, după cum se spune. Învălitórea e de colóre diferită: la unele roșie, la altele galbenă și ear' la altele vînată. Pe pagina primă a învălitórei e desemnată de Fl. Murășan o alegorie frumoasă — sugestionându-ți ideia unui răsărit de luceafăr, la

care privește, dusă pe gânduri, o țărancă trupeșă, voinică, îmbrăcată în iie cu fodor, în peptar de pele înflorilat, în crătințe și în opinci.

Cuprinsul de asemenea e destul de bogat și bine arangiat. Pe o estensiune de 16 pagini află lectură de totă sama: serioasă, hazlie, interesantă și încă de alte feluri, cărora nu le mai știu zice pe nume.

În primul loc cetim articolul d-lui *Al. Ciura*: *În loc de program* avînd ca motto o strofă din frumoșă poezie a lui St. O. Iosif:

Eu nu-s de cât un singur glas din satul
Perdut în nópte...
Eu nu-s, de cât un sol, — eu sunt drumețul
Grăbit, — și nóptea înapoi mă cere...
Sunt flacăra, pe care o poartă vîntul,
Dar' trebuie să vie cîntărețul!
El va slăvi mărēta Inviere:
Veniiți cu toții să vestim cuvîntul!...

Din întreg articolul se restrînge tonul cinstit și modest (așa e bine să pășescă tinerii în fața publicului!), dar' pe alocurea cam mai prea îndoelnic. Articolul e scris cu multă dibăcie. De altfel pe tinerul profesor îl știam deja de mai 'nainte ca dibaciu mînuitor al condeiului și stăpân al cuvîntului — *dux verbi*. (Va urma.)

mirea internă de a se bucura de fructele ostenelelor sale.

Importanța și solemnitatea lui cresc însă pentru aceia din noi, pentru cari el constituie începutul unui nou drum în viață. A sunat ceasul, în care o samă de inși avem să ne deslipim de la sinul cel cald al scumpei noastre „alma mater”. Timpul ne cheamă să pășim în viața publică și să îmbrăcăm cheamarea ce ni-am dorit.

Întăriți suflați de geniul cel bun ce planază preste acest institut, de acum chiamați suntem să luăm în stăpânire cea mai prețioasă moștenire ce ni-a lăsat nemuritorul Andrei: *biserica și școala română*.

Și când cugetăm, că vom avea să conducem destinele acestor instituțiuni sfinte și singurele cari chizăuiesc siguranța existenței și temeinicia progresului cultural al poporului nostru, suntem viu pătrunși de sublimitatea și măreția misiunii noastre.

Avem convingerea tare, că fericire mai nobilă și mai virtute sublimă, decât a-ți sacrifica puterile sufletului la altarul înălțării neamului tău, nu se poate imagina. Această convingere ne inspiră un sfânt entuziasm pentru cheamarea ce ni-am ales, ne întărește voia și ne potențează dorul de a o îmbrățișa cu tot focul inimii.

Reflectând însă în același timp la mășteritatea împrejurărilor în cari sorțit este poporul nostru să viețuiască, cu atât mai adânc ne pătrunde sufletul greutatea și responsabilitatea împreună cu misiunea noastră. Pentru că vedem înălțându-se valurile furioase, cu cari pe marea necazurilor se va ciocni vasul vieții noastre!

Infiorați pe un moment de vederea acestor valuri, căutăm izvor de întărire sufletescă. Și acest izvor îl aflăm tot în lăuntru nostru. Îl aflăm în entuziasmul și devotamentul cu care pășim spre drumul cheamării noastre, îl aflăm în căldura convingerii noastre despre sfințenia ei.

Noi, fitori preoți, ne vom topi greutatea la focul convingerii, că lucrăm în numele celui mai mare Preot al omenirii, în numele Mântuitorului Iisus Christos, care a zis către Apostoli: „*Mergând învățați toate neamurile...*”

Ear' fitorii învățători vor nesocoti și vor înfrânge greutatea frumoșii lor misiuni iarăși cugetând la cuvintele clasicului Învățător al lumii, Iisus Christos, care a zis: „*Cel ce primește un copil să-l crească în numele meu, pe mine mă primește...*”

Având astfel a deveni cârmaci năii suflați a poporului român, vom arunca în marea vieții lui mrejele noastre împletite din adevărurile științei și credinței, ca să ridicăm la lumină sufletele cutropite în adâncurile întunecului. În tot cursul călătoriei noastre dorul de muncă desinteresată și dragostea frățescă va fi busola noastră sigură; credința vie în Dumnezeu și în legea noastră străbună ne va servi drept ancheră tare; ear' adevărul științei și sfaturile înțelepciunii drept far luminător.

Și dacă în acest moment, când stăm gata a întinde pânzele corăbiei noastre spre a porni în întinsul oceanului, sufletul nostru îl aflăm înzestrat cu totă puterea și energia de lipsă spre a opune rezistență cercărilor amăgitoare ce-l vor împingea, cui avem oare să mulțămim acesta, dacă nu bunilor nostri povățuitori?

Drept aceea în numele fraților mei clerici și pedagogi, cari de azi eșim de sub scutul binefăcător al acestui institut și pe cari identitatea misiunii ne împune într'un gând și într'o simțire, către DVóstră 'mi îndrept graiul meu Preacuvioșe Dle Director și Preaonorăți Domni profesori și vă aduc cea mai din inimă pornită mulțămire pentru căldura dragostii, pentru mărirea abnegațiunii și nobleța devotamentului cu care v-ați născut a ne cultiva facultățile minții și a ne nobilita simțirile inimii noastre.

DVóstră sunteți făclia, care se consumă pe sine spre a lumina pe alții.

Tot ce-i drept, frumos și bun în sufletul nostru, în parte preponderantă DVóstră vă datorim. Vă mulțămim din adâncul inimii pentru zelul cel nesecat cu care ați alergat totdeauna în mijlocul nostru și ne-ați adăpat cu apa cea vie a culturii și a înțelepciunii, ca să avem de unde o revărsa în ogrul cel însetat al poporului.

Vă mulțămim pentru iubirea părintească cu care ni-ați arătat cărarea virtuții și ni-ați dat în mână toiagul credinței, ca fără șovăire să pășim pe drumul ce ne așteaptă. Razele cele clare ale învățaturii ce cu dragă inimă le-ați strecurat în sufletul nostru, trezindu-l în noi vocațiune pentru misiunea noastră, dragoste curată față de biserică noastră drept măritorie și față de eșcămintele ei, setea de a lucra pentru binele neamului nostru și zelul pentru ideal. În ce chip să vă știm răsplăti după cuviință sacrificiile și ostenelele DVóstră? Avem numai o inimă curată și sinceră. Iată vi-o deschidem. Căutați și veți găsi gravate pe lespețile ei literele de aur ale recunoștinței încadrând imaginea DVóstră. Ținem totodată să vă asigurăm, că numai spre fericirea neamului vom folosi scânteia luminii ce ni-ați împrumutat. Ne vom născuți să ne îndeplinim cu scumpătate datorința în toate împrejurările vieții, ear' pentru DVóstră vom înălța pururea rugăciuni ferbinți către preabunul Părinte ceresc, să Vă trimită tărie de suflet, ca să puteți încă mulți ani obosi întru luminarea apostolilor neamului românesc.

Ear' acum, cu sufletul înălțat și purificat de sârbătoreala acestui moment, pătrunși de îndurarea promiei ceresci, care ne-a învrednicit să-l ajungem, plini de smerenie și umilință ne ridicăm ochiul inimii spre tronul maiestății divine și zicem:

Domne, Căla ce cu înțelepciunea Ta nescurtată îndreptezi căile vieții omenești și ocârmuiești sorțea robilor Tăi de pe pământ, păzește și de-aici înainte cu atotputernicia mâinii Tale acest templu înălțat spre vestirea eternelor tale adevăruri. Trimite-i, Preabunule, înțelepți păstori, ca deapuri să strălucască în lăuntrul lui lumina Ta cea de viață dătătoare.

Ear' nouă celor ce de acum vom lua sarcina conducerii poporului nostru, trimite-ne suflare întăritoare din Preasfânt Duhul Tău și otelesce simțirile sufletului nostru, ca zeloși crescători ai neamului nostru și demni slujitori ai sfântului Tău jertfelnic să fim.

Sporește-ne virtuțile și dorul de muncă, pentru-ca darurile binefăcătoare primite în acest sanctuar al culturii, să le vărsăm din abundență în sufletul turmei Tale cuvântătoare și astfel totă gândirea și lucrarea noastră de-acum până în sfârșit să fie spre lauda și mărirea Numelui Tău. Amin.

Revistă esternă

Convenție militară ruso-bulgară.

Din Petersburg se raportază, că principele Ferdinand cu ocaziunea vizitei sale la țara a încheiat cu Rusia convenție militară, de următorii cuprins:

Rusia se obligă, ca în cazul când oricare stat sau putere ar ataca integritatea Bulgariei și ar voi să-i impedeze dezvoltarea, va sta Bulgariei în ajutoriu cu armata și flota sa. În schimb pentru aceasta Bulgaria se obligă, că în cas de a se ivi complicațiuni în orientul apropiat, va pune la dispoziția Rusiei întregă armata sa. Se obligă totodată să țină deschise pe sâma flotei rusești porturile sale Burgas și Varna, în timp de pace și în timp de război. În fine se învoiesc, ca Rusia să-și instaleze în unul din aceste porturi magazin de carbuni.

Un ordin al țarului. Zilele acestea țarul Nicolae II. a adresat ministrului instrucțiunii publice un ordin în cauza organizării de nou a școlilor. Pasagiul ultim din acest ordin e de următorul cuprins:

În cât privește universitățile, după experiențele triste din anii din urmă aștept, ca profesorii să tracteze cu tinerimea concredută îngrijirii lor afabil și ecuitabil; să participe și la viața ei spirituală. Să-și însușească bine profesorii, că tinerimea în toate cazurile de clătinare în credință, de luptă și de răstăcere, la conducătorii ei poate să caute experiența, perseverența și cunoșterea adevărului, cari dinsei i-i lipsesc; ear' tinerimea să-și tragă bine de seamă, că de multe ori întregă viața depinde de la un pas greșit. A căzut bine inimii mele părintești să esperimentez, că marea majoritate a studenților pe la finea anului școlar curent și-a înțeles datorința și s'a reîntors la munca științifică și la ordinea bună. Sper că recreația de peste

vară și influința binefăcătoare a părinților va avea bun efect asupra stării psihice a tinerimei și dacă 'și va întreba cu serioasă conștiință, va asculta de cuvântul meu, care o cheamă, ca sub aripile ocrotitoare ale legalității și laboriozității să fie una cu supușii mei fideli. Nerânduile, cari desonoră știința și universitățile la cari odinioară Rusia cu drept cuvânt privia cu mândrie, și cari nerânduile au împins în stricăciune multe suflete tinere, scumpe mie și patriei, — trebuie să dispară! Acesta o pretinde fericirea poporului concredută din partea lui Dumnezeu îngrijirii mele!

Din tractul Lupșei.

— Sinod protopresbiteral. —

Ponor, 23 Iunie v. (Urmare).

Vii aplause și furtunoase ovațiuni au acoperit vorbirea zelosului nostru protopresbiter. Apoi se pune la ordinea zilei alegerea unui notariu pentru conducerea și a doi membri pentru verificarea protocolului ședințelor. Sinodul cu unanimitate alege notariu pe Laurențiu Ciorbea, paroch în Ponor, ear' membri verificatori pe Vasiliu Bumbuș paroch în Sartăș și Nicolau Fodorean învățătoriu în Ofenbaia, cari numai de cât ocupă loc la masa presidială.

După aceea se cetesce apelul nominal al membrilor sinodali și se constată că din 23 membri sunt prezenți 20, absentează 3, din cari unul (parochul Georgiu Lazar) este scusat prin morbo, deci sinodul e capabil a aduce concluse valide. După-ace la dorința sinodului, exprimată prin parochul Avram Cioran, se cetesce și se ia la cunoștință protocolul sesiunii sinodale trecute, membrul Laurențiu Ciorbea propune, ear' sinodul cu deosebită însuflețire primește a se trimite I. P. S. Sale Dlu Archiepiscop și Metropolit Ioan Metianu o telegramă omagială de cuprinsul următoriu: *Escelenței Sale Ioan Metianu arhiepiscop, Sibiu. Membrii prezenți ai sinodului protopresbiteral din tractul Lupșei, întruniți azi în sinod ordinar, Vă urază mulți ani!*

Conform convocătorului, urmăzând îndatinatele rapoarte ale oficiului protopresbiteral.

Protopresbiterul V. Gan dă cetire următoarelor rapoarte:

- Raportul despre agendele oficiului protopresbiteral, starea clerului și populațiunii tractului pe anul 1901;
- Raportul despre starea școlilor și învățământului în 1901, și
- Raportul despre afacerile episcopesci din protopresbiterat pe anul 1901.

După aceea se cetesce raportul comitetului protopresbiteral despre activitatea sa în decursul anului 1901 și în legătură cu acesta Rațiociniul protopresbiteral pe anul 1901 și Budgetul pe 1902; raportul bibliotecarului tractual Simeon Samoilă despre starea bibliotecii cu finea anului 1901; raportul presidiului în cauza întăririi caselor protopresbiterale, cari toate s'au predat unei comisiuni de cinci membri, pentru-ca să le censureze și să vină cu raport meritoric asupra lor în ședința a II-a de după prânz.

Pentru facerea candidării membrilor în acea comisiune presidiul suspendă ședința pe 5 minute. Espirând acest termen în comisiune vin aleși din cler: Nestor Manciu (Ocolîșul-Mare) și Avram Cioran; mireni: Andrei Muntean, Vasiliu Jina și Macaveiu Catean, învățători.

Presidiul anunță, că au devenit vacante, un loc de asesor în scaunul protopresbiteral, două a doi membri ordinari în comitetul protopresbiteral și pune la ordinea zilei întregirea lor imediat precum și a trei membri suplenți în comitetul protopresbiteral. Totodată pentru facerea candidării de nou suspendă ședința pe cinci minute.

Redeschidându-se ședința, la propunerea membrului Andrei Muntean sinodul cu unanimitate alege asesor în scaunul protopresbiteral pe Laurențiu Ciorbea, parochul Ponorului; membri ordinari în comitet, din cler pe parochul Avram Cioran din Valea-Lupșei, dintr-o mireni pe Ioan Muntean din Ocolîșul-mare; ear' suplenți din cler: pe subscrisul, mireni: Gavril Rancea și Simeon Cojoc învățătoriu.

Mai făcând membrul Laurențiu Ciorbea propunerea, ca Preaveneratul Consistoriu ar-

chidecesan să fie recercat a da o instrucțiune detaliată după care să se orienteze preoții la culegerea datelor statistice și cu deosebire la numărarea sufletelor, de es. feciorii duși în miliție, servitorii în alte comune, servitorii din alte comune, și așa mai departe, unde să se numere? — despre ce, după deslușirile date din partea presidiului, că la o asemenea afacere tocmai se lucră în Consistoriu, se ia notiță la protocol, ședința primă s'a încheiat la 1 oră p. m.

(Va urma.)

Convocare.

În înțelesul §§-lor 12 și 13 din statute membrii „Reuniunii femeilor române din Sibiu” se convocă în *adunare generală ordinară* pe Duminecă în 6 Iulie 1902, la 11 ore a. m. în localul Casinei române din loc.

Ordinea de zi a adunării este:

- Deschiderea adunării generale.
- Raport despre activitatea comitetului în 1901.
- Revizuirea rațiociniului pe 1901 și statorirea budgetului pe anul 1903.
- Alegerea comitetului pe un nou period de trei ani.
- Propuneri eventuale.
- Alegerea unei comisiuni pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.
- Încheierea adunării generale.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, ținută în 17 Iunie 1902.

Maria Cosma,
presidentă.

Dr. Beu,
secretariu.

NOUTĂȚI

La Marienbad. În urma consultării medicilor specialiști din Viena, înaltpreasfinția Sa metropolitul Ioan a plecat azi la Marienbad, la cură.

Expoziții în Sibiu. În conformitate cu hotărârile luate zilele acestea de comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu” și de comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, ambele aceste reuniuni vor aranja în zilele prime ale lunii Octombrie c. o expoziție a produselor din industria profesională (meserii) și a celor din industria de casă (lucru de mână femeiesc). Din acest privilegiu se plănuiesc a se ține în Sibiu și unele sârbări populare. În special se va da, după putință, și un concert în stil mare cu concursul mai multor coruri susținute de reuniunile noastre de meseriași.

Profesor distins cu brâu roșu. „Folia Diecesană” din Caransebeș raportază că Preasfinția sa episcopul N. Popea, având în vedere calificățiunea preoțescă superioară și activitatea literară a profesorului de pedagogie Dr. Petru Ionescu, de la institutul pedagogic din Caransebeș, — l'a distins cu brâu roșu.

De la gimnasiul r. u. de stat din Sibiu. Din anuarul publicat de directorul Stefan Ferenczy pe anul școl. 1901/2 es-tragem următoarele: Pe lângă datele școlare amănunțite mai conține acest anuar și o descriere interesantă ce o face profesorul Sinczky, care a întreprins în ultimele zile din Martie a. c. cu 14 școlari o călătorie la Roma. Apoi se schițează cuprinsul celor 12 prelegeri publice din istoria artelor, ținute aici de prof. Dr. Székely.

Deosebit mare a fost numărul Românilor (aprope 300) la acest gimnasiu și în anul școlar expirat, formând aceia absoluta majoritate a școlarilor. În consecință s'a sporit și numărul orelor de religione gr. or. la 14 în săptămână; catechet a fost dl Ioan Baptist Boiu.

Limba și literatura română o a predat profes. Szöcs elevilor din cl. II.—VIII., ca obiect extraordinar.

La „masa studenților” înființată de institutul „Albina” înainte cu 7 ani, au primit prânzul gratuit 40 școlari săraci și diligenți. Acest așezământ filantropic se amintesc în cuvinte elogiase.

Esamenale de emendare se vor ține în 30 August, ear' în 4 Septembrie a. c. va urma deschiderea solemnă a noului an școlar.

Esposiția de vite, pe care „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu” o arangiază an de an în câte o comună de pe teritoriul comitatului, în est-an va fi arangiată în comuna Racovița în una din lunile de toamnă.

Esamenul de maturitate la școala comercială română din Brașov s'a ținut în 26—27 Iunie st. n. sub prezidiul protopresbiterului onorar Vasile Voina ca delegat al consistoriului arhidieceșan și în prezența comisarilor guvernali N. Putnoky (director al gimnasiului de stat din Lugoj), delegat din partea ministerului de culte, și a inginerului I. Fekete (director al școlii speciale de meseriași din Mureș-Oșorhei), delegat din partea ministerului de comerț. Dintre 32 abiturienți au fost admiși la esamenul scripturistic 22, dintr-unul în care la esamenul verbal au fost admiși 18 (unul însă nu s'a prezentat la esamen). Dintre cei 17 a obținut calcul general foarte bine Samuil Urian, bine I. Bumba și C. Handra, suficient (simplu maturi) G. Baboie, V. Ghircoias, T. Orghidan, V. Popp, I. Radu, V. Todoruț și A. Mazzuchi. — Raportul într-un numărul absolvenților (32) și într-un numărul celor cari au reușit la esamenul de maturitate (10) arată un rezultat care numai mulțămitoriu nu poate fi.

În atențiunea economilor! De la direcția magazinului de aprovizionare ces. și reg. din Sibiu (K. u. k. Militär-Verpflegs-Magazine in Hermannstadt) s'a publicat zilele acestea concurs pentru furnisare de fân, paie, lemne de foc, și carbuni (de pătră) poșta armatei și anume: la garnizoanele, respective stațiunile din Sibiu, Făgăraș, Cisnădie, Orlat, Mediaș, Odorheiu-Seacă, Brașov, Bod, Sânpetru, Hălchiu, Feldiara, Codlea, Nouștat, Ghimbav, Râșnov, Alba-Iulia, Orăștie, Abrud, Iașfalău, Cluj, Mureș-Oșorhei și Bistrița (pentru Abrud și pâne și ovăș). Pertractările (licitațiune minuentă) se vor ține în 9. 11. 14. 15. și 16 Iulie a. c.

Informațiuni mai detaliate se pot lua de la „Militär-Verpflegs-Magazine” din Sibiu, Alba-Iulia și Cluj, și de la filiala din Brașov.

„Pravoslavnicul” din București nu mai apare. Ziariul de propagandă slavă „Pravoslavni Wostok” din București, redactat de scribul Dragutin Ilits, și-a sistat apariția. În scrisoarea adresată abonatilor ziariului, Ilits spune că motive grave, ivite pe neașteptat, îl silesc să sisteze deocamdată apariția ziariului. Promite însă, că „reînviind”, ziariul „va continua să serviască adevăratele interese ale popoarelor slave și ortodoxe” și că va rămâne legat de marea idee a alianței balcano-române (!) sub drapelul „Marelui țar” și al „sintei Rusii”, „fără concursul și amicitia cărora independența micilor noastre țări nu este decât o chimere, un vis nerealisabil”. (!)

Concert în Brașov, dat de o mare artistă română. Cetim în „Gazeta Transilvaniei” că renumita cântăreță Maria Dimirescu a anunțat că va concerta în Brașov în săptămâna aceasta. — În străinătate artista e cunoscută sub numele Mara D'Asly și e foarte elogiata în toate ziarele; cele italiene îi reproduc chiar și fotografia, ear' un ziar din Berlin scrie despre ea următoarele: „Die Musikweisen Mailands sind darin einzig, dass es sich um eine ganz ungewöhnliche Erscheinung auf dem Gebiete des Coloraturgesanges — eine Art Naturphänomen — handelt und man glaubt, dass in der jungen Künstlerin eine Nachfolgerin Adelina Patti's erstanden sei”. (Savanții musicali din Milano sunt de acord, că avem de a face cu o apariție extraordinară pe terenul cântecului de coloratură, cu un fel de fenomen al naturii, și că în tinăra artistă avem o succesoră a Adelinei Patti).

Tempestate mare. Se raportează din Agram (Croatia), că în comuna Sânt-Ivanzelima în 28 Iunie a fost mare tempestate împreună cu grindină de mărimea ouălor; cădeau bucăți de ghiță chiar și de greutate de 19 decagrame. Grindina bătea cu atâta putere, în cât pe oamenii surprinși la lucrul câmpului îi doborâ la pământ, ear' ocanul a smuls din rădăcini țepozeci stejari uriași. Totă recolta e nimicită.

Un apaduct grandios. În Italia se va construi un apaduct, care să aducă apă din izvoarele râului Sele (în provincia Avelino). Canalul principal va avea lungime de 250 kilometri, va trece prin mai multe tunele, dintr-unul va avea lungime de 12 kilometri. Rețeaua canalurilor ramificate prin comunele Apuliei va fi de 6460 kilometri. Acest apaduct va distribui apă provinciilor Apulia, Foggia, Bari, Lecce, cu peste 200 comune și peste 2 milioane de locuitori. — Proiectul de lege referitor la acest apaduct a fost votat nu de mult din partea senatului, contemplând terminarea lucrărilor în restimp de zece ani, cu cheltuieli de 136 milioane de lire. Se crede însă, că va costa aproape 180 milioane.

Știri mărunt. M. Sa a numit capelan militar cl. II. în rezervă pe preotul arhidieceșan nostru Ioan Popa. — În urma ploilor îndelungate Mureșul a eșit din albie la Șaromberc și Șarpotoc, inundând aproape

întreg hotarul. — Asemenea și celelalte comune de pe valea lui sunt în primejdie, deosebi de pe la Alba-Iulia în jos; la Deva s'au și luat deja dispozițiuni pentru-ca locuitorii din partea de din jos a orașului, în cas de primejdie să pōtă fi imediat încuștrăți în părțile orașului scutite de inundare. — Pe la Liptó-Szent-Miklos, în nordul Ungariei, azi e săptămâna a fost frig așa de mare, în cât cinci vaci și doi cai ai unui țeran din o comună vecină au degerat în câmp. — Judele George Ciat de la tribunalul din Deva e trecut la pensie. A servit justiției 42 ani. — Sâmbătă s'a făcut alegerea de medic comunal în Șiria (Világos). Dintre patru candidați (unul român) a fost ales cu majoritate de 14 voturi candidatul român Dr. George Tulcan, fost până acum medic privat în Giula (comitatul Bichiș). — Pe linia Galați-București a deraiat ieri un tren; doi oameni au murit, patru au fost răniți grav.

De necrezut.

„Tribuna Poporului” din Arad mă cērtă pentru articolul meu din „Tel. Rom.” adus ca prinos memoriei Marelui arhieru Andrei. Și tocmai oamenii de la „Trib. Pop.” mă cērtă, cari cu vreme și fără vreme usēză de numele „sfint” al lui Șaguna, dar' de aniversarea morții lui n'au avut cuvânt de pomenire. Cu articolul meu isvorit din inimă curată n'am voit alta, decât să atrag atențiunea preoșimei și învțătorimeii noastre asupra momentuoșității zilei întărind prin sfîntenia ei credința și dragostea față de biserică și școala noastră națională. „Pentru o strajă necredincioșă, vreau să dărim de-a dreptul cetatea noastră” — am zis. Dacă în guvernamentul bisericii noastre s'a întemplat vre o greșală, nu statutul organic, ci noi — strajele — purtăm vina.

Acesta e înțelesul zisei mele. Cei ce în cuvintele aceste vād „tendențiositate” sau alusie la vre-o persoană, sunt de rea credință, sau apoi sunt „cu musca pe căciulă”.

Am zis apoi: „Când ni-se pregătesce cel mai fioros atentat nu 'i de cuvință a ne certa în chipul babelor, ci datorința sfîntă avem a ne grupa cu încredere și devotament în jurul supremului nostru Cap bisericesc și a lupta pentru mântuirea lăsamētului nou atāt de scump”. — Atāt, — dar' destul, ca să fiu suspiciōnat. Nu căutați pete în sōre Dlor, și nu umblați după „fotografii”, căci de aceste avem și noi, și încă foarte picante. Repet „noi tinerimea cu inimi curate, cu dor de muncă spre avēnturi ideale așteptăm glasul arhierilor nostri și a celorlalți chemați, ca năpasta să nu ne găsēscă dormitând”. Haid, grăbiți-Vēdlor fără prihană și ne spuneți: În jurul cui se ne grupăm, de glasul cui se ascultăm, pe cine se urmām? Drōstrē aveți cuvēntul!

Lazar Triteanu.

Revistă bisericească.

Invțătura și rēnduēla bisericească relativă la pomenirea rēposaților, cum și etimologia cuvintelor „parastas” și „sărindar”. Invțătura s. noastre bisericii ortodoxe cu privire la pomenirea morților este pe scurt espusă în „Confesiunea ortodoxă” (consulte-se întreb. 64, 65, 66, 67); ear' mai desvoltat se va găsi tratată în Teologia dogmatică ortodoxă a lui Macarie, partea a III, pag. 777, 778, tradusă de ep. Timuș, cum și în alte dogmatice ortodoxe. Ear' partea ei liturgică este pe larg tratată în Liturgica tradusă de Iconom. Nic. Filip, pag. 448—452, cum și în alte Liturgice ale bisericii ortodoxe.

Deci rāzimāndu-mē pe aceste scrieri, vin a rēsuma și formula acēstă invțătură și a esplica acēstă rēnduēlă, astfel:

„Biserica invțătāndu-ne, că tot neamul creștinesc, frații nostri, cari au trecut din viață și acei ce petrec încă aici pe pământ, compun toți un corp sub capul nevēdūt Christos, și că într-ēi vīi și într-ēi morți se continuă legătură și comunicare vie, ne îndătoresc prin acēstă să ne rugām pentru frații nostri cei adormiți în credință și cāință. Apoi și ea însăși se rōgă deapauruēla pentru cei rēposați, pentru-ca prin rugăciunile ei să mijlocēscă îndurarea lui D-zeu, ca să le erte pēcatele.

Biserica se rōgă pentru morți sau face pomenire generală a morților la proscomidie și la aducerea jertfei celei fără de sange și la alte rēnduēli și rugăciuni ale sale.

Biserica face pomenire generală a celor rēposați cu anume rēnduēlă hotărîtă: 1. În Sâmbăta lāsātului de carne. 2. Sâmbăta înainte pogoririi s. Spirit. 3. În Sâmbăta a 2, a 3, și a 4-a la postulul mare. 4. În celelalte Sâmbete de la pogorirea s. Spirit până la începerea Triodului.

Asemenea se face pomenirea morților în urma cererei speciale a particularilor în ziua a 3, a 9, a 40-a după rēposare; la 3, la 6, la 9 luni și în fine la un an după rēposare.

Amintirea rēposaților în aceste zile se face în amintirea învierii din morți a lui Iisus Christos celei de a treia zi, în onōrea celor 9 cete ingeresci și în amintirea înălțării la ceriu a Domnului, 40 de zile după învierea Sa.

Rēnduēla care se face la pomenirea morților se numește *panachidă* și mai obicnuit *parastas*. Parastasul vine de la cuvēntul elin „παράστασις”, ce se traduce „mijlocire”, pentru-ca aducēnd colivă stām înaintea lui D-zeu și facem mijlocire, adecă rugăciune pentru cei morți.

Parastasul e prescurtarea rēnduēlii înmormētării mirenilor.

El se începe ca și înmormētarea mirenilor cu binecuvēntarea preotului, s. Dumnezeule etc. și după ps. 90 dimpreună cu Aliluia și cu ectenia cea mare a morților, se cāntă tropariul: „Cela ce cu adēncul înțelepciunei tōte le chivernisesci”. etc. Apoi urmēză tōte ale rēnduēlii înmormētării mirenilor până după oda a 9-a a canonului morților. De aici apoi se face aceea ce numim *panachidă mică* (sau pe alocurea *Trisaghie*), adecă „s. D-zeule”, „Cu Duchurile dreptilor”, ectenia cea mică a morților și finalul cu „Vecinica pomenire”.

Sărindar vine de la vorba elină „σαρῖντα”, ce se traduce *patruzeci*, un număr de patruzeci. Sărindarul din București, (biserica sărindar), adecă a 40-a biserică făcută de Domnul țēii Mateiu Bassarab.

În Liturgie prin Sărindar se înțelege pomenirea morților la 40 de Proscomidii și Liturgii. („Candela”).

Ordinea esamenelor

de la școala poporală română gr. or. din Seliște, la finea anului 1901/1902.

Vineri, 21 Iunie st. v.

De la 8—9 a. m. cl. I de elevi, inv. Ioan Iacob.

De la 9—10 cl. I de eleve, inv. Cornelia Stoica.

De la 3—4 p. m. cl. II de eleve, inv. Veturia A. Papp.

De la 4—5 p. m. cl. III de elevi, inv. Antonie German.

Sâmbătă, 22 Iunie.

De la 8—9 a. m. clasa III de eleve, inv. Constantin Cristiu.

De la 9—10 a. m. cl. IV de elevi și eleve, inv. Iuliu Crișan.

De la 2—3 p. m. cursul I de repetiție economică, inv. Cornelia Stoica.

De la 3—4 p. m. cursurile repet. econ. inv. Veturia A. Papp.

De la 4—5 p. m. cl. II de elevi, inv. Petru Giura.

Duminică, 23 Iunie.

De la 9—10 a. m. cl. V de elevi și eleve inv. Dumitru A. Mosora.

De la 10—11 cl. VI de elevi și eleve, inv. Dumitru Lăpēdat.

De la 3—4 p. m. producțiune de jocuri și cāntări cu copii și copilele din asil, conducătoare Leontina Muntean.

De la 4—5 p. m. producțiuni de cāntări cu elevii și elevele din tōte clasele.

La 5 ore încheierea festivă în biserică cu vorbiri și rugăciune de mulțămită.

În decursul zilelor de esamene lucrurile de mână ale elevelor sunt espuse în una din salele școlii.

Seliște, 17 Iunie 1902.

Direcțiunea școlii.

Posta redacțiunei.

I. Todea. Scărșōra. Asemenea favor nu există. Chiar și asemnatele prin cari de aici se trimit parochiilor bani, trebuiesc prōvēdute cu marca prescrisă.

Partea literară.

Intăietatea elementului moral în om față cu cel intelectual.

(Urmare și fine.)

Idealul educațiunei la acest popor, și cu deosebire la Atheneeni era în primul loc frumșețea sufletului și apoi a trupului, și numai la poporul spartan educațiunea fizică era pusă în rēndul dintăiu, din motivui des-toiniciei puterilor trupesci în timpuri de luptă pentru apărarea patriei.

Sēmțēmintele de nobilă jertfă și abnegățiune încă n'au lipsit acestui popor.

Dovadă memorabilă despre acēsta este mōrtea eroicului Leonida, și a soldaților sēi puțini la număr, care a luptat la Termopile până la ultima picătură de sange, ce au put' o oferi patriei lor, împotriva colosului de armată persică a lui Xerxe.

Când aceste înalte și nobile sēmțēminte au dispărut pentru todeuna din sīnul poporului grec, în urma demoralisării de care a fost cuprins mai târziu, tōtă flōrea cea mândră a Greciei a ajuns sub ascușul săbiei dușmane, și libertatea ei politică a perit.

Trecutul istoric al popōrelor îndreptățesce deci pe deplin afirmațiunea, că cauza fundamentală a disparițiunei celor mai multe popōră din esistența lor națională a fost propria lor decadență morală.

Prin inteligență, omul pe cât se pōte ridică, pe atāt se pōte coborî mai pe jos dobitōcelor, și în privința acēsta este adevērată aserțiunea bărbaților de adevērată cultură morală, că „instrucțiunea fără cultura inimii este o adevērată armă dată în mână criminalului”.

Cel mai bun mijloc — zice Socrate — de a face ca instrucțiunea să nu devină armă primejdioșă în mână criminalului este de a da o mai mare îngrijire părții morale decât celei intelectuale, și peste tot de a nu înțelege pe cea de a doua fără cea dintăi în ceea-ce privesce înalta chemare a invțămētului, de a edifica caractere morale religioșe și inteligență superiōră. La începutul secolului trecut, — descrie Guiau — statistica judiciară a constatat, că numărul criminalilor ignoranti era cu mult mai mare decât al celor cu ceva instrucțiune și prin urmare s'a cređut, că ignoranța este cauza de căpetenie a înmulțirii crimelor. Pentru delăturarea aocestui rēu amenințator s'a și luat cele mai serioșe dispozițiuni pentru ridicarea și ameliorarea stărei instrucțiunei în tōte clasele sociale. În timpul de mai târziu însă s'a dovedit chiar contrariul proporțiunei de mai 'nainte, și că numărul criminalilor cu instrucțiune era cu mult mai mare decât al celor fără nici o instrucțiune. Dovadă deci, că pe lângă ignoranță, cauza principală a acestui rēu a stat în instrucțiunea exclusiv intelectuală, lipsită cu totului de adevērată educațiune morală.

Insemnătatea misiunei educative a școlilor este astăzi pe deplin recunoscută aproape de tōte statele civilisate din lume. În Germania domnesce o putere de viață morală atāt de mare în tōte păturile sociale, încāt cu drept cuvēnt s'a zis despre invțătorii germani, că este adevēratul autor moral al gloriōselor rēsbōie esterne ale Germaniei, cari i-au asigurat unitatea ei națională și renumele de cel mai întărit imperiu din lume. Educațiunea morală a scos la ivēlă în sīnul națiunilor acele modele de caractere ale bărbaților, cari prin jertfele și binefacerile lor ș'au asigurat respectul și iubirea nu numai a contimporanilor, dar' a posterității. În aceste sēmțēminte de jertfă și binefacere au sīmțit ei cea mai curată mulțămire sufletescă, și în acēstă mulțămire au aflat idealul cel mai înalt de fericire a omului aici pe pământ. Când educațiunea morală va fi ajuns la înălțimea sublimei sale misiuni, acest ideal de fericire se va cristaliza tot mai mult în sufletul națiunilor, sōrtea omenimei se va ameliora prin ajutorul faptelor de jertfă și binefacere, și se va peface pentru ea într'o adevērată stare de fericire.

Terentie Popovici
paroch gr. ort.

Nr. Mag. 8859/1902.

[77] 2—2

Publicațiune.

Prin acesta se aduce la cunoștință publică că în urma hotărârii Magistratului orașenesc din 19 Iunie a. c. și conform §. 32 al „Statutelor orașului liber reg. Sibiu despre ordinea publică” din considerații sanitare și curățenie este interzis din 1^a Iulie a. c. ținerea de porci de prăsilă sau de îngrășat în partea orașului dintră (Schewisgasse und Jungenwaldstrasse) Strada Schewis și Strada Dumbrăvii și anume: în grăpă, Strada bisericii, Strada Gerlitz, Strada Pușcașilor, (Schützen-gasse), Strada Innotului (Schwimm schul-gasse), precum și în Strada Dumbrăvii.

Cei cari nu țin ordinul acesta vor fi pedepsiți cu 2—40 corone sau cu închisoare. Sibiu, în 23 Iunie 1902.

Magistratul orașenesc.

[74] 3—3

Concurs

Pentru îndeplinirea postului de învățător în clasa I. la școala română gr.-or. din Cristian protopresbiteratul Sibiului, se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreună cu acest post sunt salariu anual 600 cor. din cari 420 cor. din Alodiul comunei în rate lunare anticipate 180 cor., din repartiție în rate trilunare, 60 cor. pentru cuartir și 4 stângini de lemne pentru încălzit.

Cei-ce doresc a reflecta la acest post au să se așternă cererile de concurs instruite în sensul legilor în vigoare, la Prea Onoratul oficiu protopresbiteral în termenul deschis.

De la concurenți se cere încă a ține în toate Duminecile și în sărbătorile o strănă cu cântările în biserică, și va avea a se prezenta în vre-o Duminică ori sărbătoare în biserică mai înainte de ziua alegerii spre a-și arăta dexteritatea în cântări și tipic.

Cristian, 9 Iunie 1902.

Comitetul parochial:

Ioan Valianu
președinte.

Nr. 667.

Cu știrea și consensul subscrisului.
Sibiu, 11 Iunie 1900.

Ioan Papiu
protopresb.

Nr. 173 prot. 1902.

[75] 3—3

Concurs

Pentru ocuparea posturilor vacante de învățători în comunele mai jos înscrise din protopresbiteratul Seliște prin acesta se scrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

1. **Aciliu**, un post, salar 600 cor. cuartir în natură și 30 cor. relut de grădină.

2. **Alămor**, un post, salar 600 cor. cuartir și grădină în natură.

3. **Amnaș**, un post, salar 600 cor., (372 de la stat, restul de la biserică) cuartir și grădină în natură.

4. **Gurariului**, 3 posturi, salar 600 cor., relut pentru grădină 20 cor. cuartir în natură eventual 40 cor. relut.

5. **Seliște**, 2 posturi, salar 800 cor., relut de cuartir 100 cor., relut de grădină 40 cor. Reflectanții la aceste două posturi trebuie să dovedească aptitudinea de a putea instrui copii în cântările bisericesti și primesc îndatorirea a-i conduce Dumineca și sărbătorile la biserică.

6. **Seliște**, un post de conducător la asil, salar 600 cor., ear' relut de cuartir 100 cor., relut pentru lemne 40 cor.

7. **Tilișca**, un post de învățător, salar 600 cor., ear' 100 cor. relut pentru cuartir, grădină și lemne eventual aceste în natură.

8. **Topârcea**, un post, salar 600 cor., relut de cuartir 40 cor. și în loc de grădină un agru, a cărui venit e 40 cor.

9. **Vale**, 2 posturi, salar 600 cor., cuartir și grădină în natură.

Cuincuenalele se socotesc la toate posturile de la ziua alegerii.

Reflectanții la vre-unul din aceste posturi au a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoare în comuna respectivă spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti. Con-

cursele instruite conform prescrierilor au a se așterne în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Oficiul protopresbiteral Seliște în conțelegere cu comitetele parochiale.

Seliște 12 Iunie 1902.

Dr. Ioan Stroia
protopresbiter.

[76] 3—3

Publicare de litațiune.

Pentru zidirea unui nou edificiu școlar în Seliște și în legătură cu aceasta pentru adaptarea edificiului vechiu, după planul și preliminarul aprobat de Ven. Consistoriu archidieceșan prin rezoluția din 8/21 Iunie a. c. Nr. 5996 cu suma de Cor. 48.702.95 prin acesta se publică *Concurs*.

Planurile și preliminarul de spese și condițiile de litațiune se pot vedea începând din 17/30 Iunie a. c. în cancelaria subsemnatului oficiu protopresbiteral până în 1/14 Iulie a. c.

Oferte provădate cu vadiu de 5% de la suma preliminară se primesc numai dacă corespund întru toate condițiile de litațiune și se înaintează până în 1/14 Iulie a. c. la orele 12 din zi subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Seliște, 13/26 Iunie 1902.

Dr. Ioan Stroia
protopresbiter

Povești pentru anul prim școlar.

Lecțiuni după treptele formale

de

Dr. Petru Șpan.

Se poate procura cu prețul de 1 corónă de la

Librăria Tipografiei archidieceșane.

La Librăria Tipografiei Archidieceșane se află de vânzare:

Poesii Postume, de *M. Eminescu*

Prețul: 1 leu

trimise cu posta pentru fiecare exemplar 10 bani mai mult.

La Librăria Tipografiei archidieceșane în Sibiu se află de vânzare:

Introducere în contabilitate

și

Contabilitatea

în partidă simplă

de

I. C. Panțu

profesor la școala superioară de comerț.

Prețul 2 corónă.

In *Tipografia archidieceșană* a apărut:

ACAFTISTUL

Preasantei

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

urmate de Sinaxarin pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl. — 85

jumătate pânză . . . „ 1.05

în piele roșie . . . „ 1.25

Ediția fină în piele neagră . . . 2.—

piele chagrin . . . 2.60

în mătase . . . 3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei archidieceșane,
Sibiu.

A eșit de sub tipariu în *Tipografia archidieceșană*:**APOSTOLUL**

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhiepiscop și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria archidieceșană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9-50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

A eșit de sub tipariu în *Tipografia archidieceșană*:**OCTOICHUL CEL MIC**

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduella Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmosele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplar legat simplu **1-60 cor.**, legat în piele cu copcii galbene **3-20 cor.** plus porto postal **30 bani**. Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei archidieceșane.

Metropolia

Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric

despre reînființarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan
de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhiepiscopesc, etc.

Prețul: broș. **6 cor.**, leg. **7-70, 8-20 și 9-50 cor.**

Se poate procura dela

Librăria tipografiei archidieceșane
Sibiu.

La Librăria Tipografiei archidieceșane din Sibiu se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Înaltpreasantei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de toate zilele. — Polunoșnița Sămbetei. — Rânduella Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduella Obedniței. — Ciasul al nouălea. — Rânduella Vecerniei. — Pavcernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminicăturii. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicițele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste săptămână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduella Sinaxariului. — Bogorodicițele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinaxariul pe toate lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Explicare despre rubricile Pășchălii și folosirea acelor. — Însemnarea cum se cetesc Evangeliile Voscesnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincina Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat **2 cor.**, legat în pânză **2 cor.** 40 fil., legat în piele roșie cu copcii **4 cor.**